

Køn • latter • tænkning

Af samme forfatter

- ⌘ Værensfilosofiske kilder: *Diogenes • Stirner • Nietzsche • Heidegger • Sloterdijk* (2016, 2020)
- ⌘ *Maxima Amour – kropsformernes filosofi* (2016, 2020)
- ⌘ *Søren Kierkegaards rariteter – nye vink til filosofien* (2016, 2020)
- ⌘ *Pædagogisk filosofi og finesse* (2016, 2020)
- ⌘ *Liebhaberloven* (2016, 2020)
- ⌘ *Klaviatur til teknologi- og videnskabsfilosofi* (2016, 2020)
- ⌘ *Filosofiks – idéhistorisk udviklingsspil* (2016)
- ⌘ *Idéhistorien: Tekne-logi • Tid • Tænkning* (2019)
- ⌘ *Heideggerkuriosa – sort tænkning? ♥* (2021)
- ⌘ *Köngehuset – en prekær idéhistorie • Essays* (2021)
- ⌘ *Minima amour – annekser til kroppens filosofi* (2021)
- ⌘ *The missing lingo: Aforismer • epigrammer • essays* (2021)

Bøger fra Liebhaberbog.dk

ULRIK HUUSOM

KØN · LATTER · TÆNKNING

FORLAGET LIEBHAVEBØGER

Ulrik Huusom
Køn – latter – tænkning

Copyright © Ulrik Huusom og Forlaget Liebhaverbøger, 2021

Omslag: Ulrik Huusom

Forsidetegning: margenkunst fra de såkaldte latinske Rothschild-hymner, af nogle kaldt *Treenigheden*. Et augustinsk bønne- og meditationsskrift, en miniature på ca. 118 x 84 mm fra Flandern, omkring 1300. Dele af bogen er tillagt excerpter fra flere af middelalderens kirkefædre. Her er tale om en slet skjult randkommentar fra excerpttageren. I dag i bl.a. Yale-universitetets besiddelse.

1. udgave, 1. oplag, 2021

Tryk og indbinding: ScandinavianBook, LaserTryk, Aarhus

Papir: Inkjet-Silk 130 g

ISBN 978-87-93577-20-6

Forlaget Liebhaverbøger

www.liebhaverbog.dk

Alle rettigheder forbeholdes. Mekanisk, fotografisk eller anden gengivelse af eller kopiering fra denne bog, er ifølge ophavsretsloven kun tilladt inden for begrænsningerne i overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. Enhver anden udnyttelse er uden forlagets skriftlige samtykke forbudt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Undtaget herfra er korte uddrag i forbindelse med anmeldelser.

Indhold

Forord	6
1. del: Kulørt latter	8
2. del: Værenslatter og tænkning	56
3. del: Kønsletter	167
Indeks	350

Derfor har vi latter, vi må begrine hinandens
forbigående dumhed og ... kønnet ... (PAB)

Forord

Det er de artige, der fører tankeprotokol, de uartige har aldrig tid (T. Bankhead)

Omstændigheders bagatellisering, kræver imidlertid overdrevne formuleringer
(G. Anders: Menneskets antikverethed I, 235)

En filosofi, der lader sig referere, er ingen [filosofi] (T.W. Adorno)

Refleksioner over farver, køn, latter og tænkning kan i sagens natur ikke altid leve op til indbegrebet af sine prædikater, indikationer og prædikationer. Når feminisme tillige i høj grad inddrages, nødsages man til (ofte) at opsplitte i kvinde og mand, hvor end forskellige enhver indbyrdes individuelt ér hinsides ethvert køn – også eventuelle tredje køn o.s.f. Når en skelnen imellem 'kvinde' og 'Qvinde' indimellem anvendes hér, da i sidstnævnte tilfælde møttet på repræsentanter for feminisme (i al sin forskellighed), **ikke** slet skjulte misogyniske prædikater. Man skriver ikke et omfattende skrift om køn hvori omfangsmajoriteten tilfalder *kvinder* (dem der definerer sig som sådan) uden at sympati er involveret.¹

I disse essays følges skikken med kun at sætte tidspunkter, ikke standpunkter, undtagelsesvist særstandpunkter. Erindring må nødvendigvis være forskellig fra det erindrede, der kan af indlysende grunde ikke herske identitet, dette er ikke et forsøg på at unddrage sig ansvar, selvom samme må gælde for ens provisoriske 'jeg', fortiden er en anden end du er i dag. Den, som foregiver at skildre sammenhængende (hvad end i afhandling, pjece eller rapport), *lyver – også for sig selv*.

Hovedtitlens midterfænomen angiver ærgerligvis den motivation jeg har

¹ De 2 første dele af mit skrift *Maxima amour* vil endog kunne udlægges som en kulturhistorisk hyldelse til 'kvinden'.

måttet sande, at jeg i grunden ikke altid bryder mig om lyden af min egen latter (pr. digital optagelse), et dilemma for et – selvanslået – humorfyldt menneskes færden i sociale rum, desforuden merkompliceret ved den konstaterende omstændelighed, at jeg anslået griner på mindst tyve forskellig vis. Konsekvensen har måttet blive at jeg vedholdende indimellem forsøger at grine indvendig i tanke og skrift, med, mod og undertiden stik imod sagens emne og gang. Lad der blive (lydløs) latter. Det stemmer med dialogfænomenets oprindelige italienske tradition: et mimespil.

Ulrik Huusom, Skov-Torup, den 1. februar 2017

[Daterede indføringer indtil og med 2020].

Primo august 2016: *OL = Operette La(n)d*

OL har ikke det fjerneste med Olympiaden, Olympen eller Olympia at gøre: de antikke lege var kort fortalt en fest for guderne, før, under og bag efter legene – i vor tid burde alle alternative religiøse forvises fra legene: de som gør korsets tegn, beder Allah om hjælp til sejren og så fremdeles – hvad i al verden har det med sagen at gøre? OL er gudernes fest, så tør øjnene, de bidske grimasser, pengegrinene og egoerne, OL er en hedensk fest, nærmest kom den danske svømmer der kom først i et heat og derefter gjorde horntegnet for kameraerne og fårene bag skærmene. Desuden falder flertallet af disciplinerne ved siden af de olympiske lege. Skulle man tage tegneseriefantasien for alvor forestillet til sin ende, vil guderne kede sig ihjel ved vor tids OL, med rytmisk sportsgymnastik og synkronsvømning som store undtagelser – OL dræbte guderne.

OL kunne lige så godt stå for Ond Lort: Opskørtet Obligat Opspyttet Lært, som er allerfjernest fra Olympias Olympiader. Tilbage til antikkens lege, vor tids bedste og reneste religionskritik. Ikke skyggen af en gejst fatter det. Vor tids gejst er tidens allermest åndløse Ommer-Lege. Skulle man følge religionsvulgariseringen allernærmest, ville Opera-Lege give mere mening, dem ville Guderne i det mindste kunne høre, nu de i forvejen er viljeløse afmægtige gespenster i tiden.

Intellektuelle farver

I forbindelse med og forlængelse af mit skrift *Orangeadebogen* foretog jeg en løjerlig optælling. Men lad mig begynde med et spørgsmål: Hvilke associationer får du ved eksempelvis farven brun, nazi velsagtens? Faktisk var deres brune skjorter en tilfældighed, forårsaget af et overskud af militærtøj fra 1. verdenskrig: kakiskjorter, som HJV's karnevalsopvisning i de første år efter 2. verdenskrig. Farven brun eksisterer endog ikke ifølge fysikkens farveskalaer. Også blå og rød giver formentlig mestendels politiske farveassociationer. Men hvad så med farven orange? Hobbypsykoer og deslige 'clairvoyante' grupperer den under intellektualitetens farver. Ved et krydstjek i mine bøger tegnede der sig et kuriøst billede: lige omtrent 120 bøger hvor orange indgår i omslagets farver under faglitteratur, medens blot 25 styks under skønlitteratur. Til sidste pulje, der i forvejen var underrepræsenteret, var det fortrinsvis i vel såkaldt henhørende "intellektuelle" serier:

Ligesom for faglitteraturen: Berlinske filosofibøger, Uglebøger, EXIL, Suhrkamp (heraf 5 fuldt optrukne orange omslag fra Sloterdijks hånd), med overvægt til det tidligere tidsskrift fra Stirner-Arkivet i Leipzig, alle stort set

i orange omslag (15 % af totalen i nærværende optælling). Her gælder ikke kun at farveskalaen kunne indfries med alternativfarven orange, også dengang har man tænkt farven tilfaldet en intellektualiserende målgruppe. Jeg noterer at jeg også selv har gjort det i 3 styks (*Filosofinæse*, *Liebhaverloven* og *Orangeadebogen*). Men procentdelen falder dermed og associationerne tillige: i samfundet Dk. forskydes snarere til Krishnakåber i gadebilledet, redningsveste og trafiklys – kun politiet, der forbinder orangevarsel med ”gul”, har været farveblind siden midten af 1900-tallet. Først med nye trafikreguleringslys er de nævnte farver gledet ud; ligesådan glider intellektuelle aspekter ud af samfundet. Farver er blevet politik, og de (politisk) farveblinde kan kun skelne imellem 2 farver: mudret blå eller mudret rød. Hvad vil du helst være: En blå eller en rød mand*? – Grøn.

* Ad notam: i nogle få lande fås nu også kvindelige lyskvinder, de er mestendels hvide eller røde = trafikracisme?

I dag præsumerer folk måske blot ved betegnelsen orange: Halloween, klovnehår, ræve, tigere, hollandsk fodbold og en tillægsforbindelse til Indiens flag: menneskekødrand – kast jer ud fra en bro: SF-broen (Golden Gate). Den øverste farve i flaget var oprindelig valgt af Mahatma Gandhi til at associere hinduer, men kom siden til at stå for ofringen af folket.

Børnelokkeren: ulven og Bambi (x 2). Til sidst kunne psykopatdiktatoren kun lide børn og dyr, dyr og børn – er der mon en sammenhæng? Den skyldige nød kun uskyldige. Billedet ligner en forfalskning. Tillige er kun rådyr, som ikke løber væk fra mennesker, unormale ≈ syge.

Den 15. august 2016: Økosvin

Den danske rullende svinefarm er noget værre svineri. At dømme ud fra svinefarmens underlag, flytter denne stationære farm tidligst på ugebasis, og enhver som ved hvor meget svin pisser dagligt, ved hvor svinagtigt det bliver på samme spot – tænk blot på hvor meget et menneskesvin pisser om dagen, og sikke det stinker (!).

Imedens landmanden i virkeligheden blot udlægger gylle sjældent og i afmålt hastighed og dosering på afgrøder og jord, samt med mulighed for at filtrere gylletankens indhold. Medens økosvinenes urin går lige lugt og massivt i grundvandet – der er ingen planter i svinestien til at optage det værste. Løsningen: kvit svinekødet, hyklere.

Den 16. august 2016: Endnu en 5-minuttersbrochure:

Det har taget længere tid at trykke den end at skrive den. Skulle man tro. Ståsteder har det med at løbe ud i sandet. Det var mere eller mindre essensen og parafrasen af Krasniks kritik af B.'s 7 teologiske moraliseringstrin, med iboende selvgendrivelse. Og nej, meningen med livet er ikke et religiøst spørgsmål, heller ikke et spørgsmål til britiske Brian (1979), men til din Brain; du er født med spørgsmålet på din tunge, og er du ikke, er du død. En mening i livet finder nogen desuagtet aldrig, hvorfor det kun kan blive en lommeulds-påstand. Psykologen skal blive ved sin læst: lommeuld.

Observanten

opfordrer til vold i trafikken. Jep, helt sikkert, dårlige bilister skal have ligeså mange tæsk som trafikchikanører. Udenlandske bilister undrer sig, dér glider trafikken idelig hurtigere – så må det jo falde tilbage på kørelærerne.

Til gengæld må det medgives at det giver et pusterum at køre bag en langsom mejetærsker. Kun i betonbyer forlænger langsomme trafikanter de grimme syn. Det er straffen for at bosætte sig dér. Flyt, så skal trafikken nok også flytte sig.

#OLDR3, hvad betyder det, noget med DR, eller Olrik måske? Næ. = Oldrøv 3.

Udtalt korrekt: ingen dessertær efterret, men måske desertør *efter*retning.

Smart FE-opslag til gengæld pt.: lok alle russermedløbere frem med ønsker om at ansætte folk, som interesserer sig for russisk og atommissiler, alle voddakrigsgale.

Hvad der kommer ud af lemfældig mainstreamvelfærd (sygehus og udd.):

Patient: ”I Danmark skal man have et godt helbred for at blive syg” = sygehusindlagt $\approx$ *var* du ikke syg, eller kun i småtingsafdelingen, så bliver du det i hvert fald når du indlægges.

Medens fodbold-VM måske ikke gav kronede dage for den brasilianske befolkning, giver OL det derimod. En dagligdagshistorie ved vor kulturminister bekræfter det: Bertel Haarder har været i Rio de Janeiro med sin embedstrup, mestendels dog i taxi hvorfra sportsbegivenhederne blev spottet på iPhone. BH beretter i DR-programmet Ligeved og næsten, at de kørte rundt i time-måske i dagevis i byen på turen fra lufthavnen, medens taxichaufføren ledte efter de sportssteder de ville hen til, uden held; chaufførens gyldne tid, det brasilianske benzinselskabs gyldne dage og ikke mindst det brasilianske telefonselskabs gyldentid. Hertil kommer delikatesserne bragt til luksuspassagerne ved limousinens vinduer for ministerieoverdiæterne. Hvem sagde korruption? De danske skatteborgere betaler jo.

Tja, hvad skal det ikke ende med når man hverken taler (eller tænker) sydlandsk?

Ritt videreførte SD-mottoet om at hvad ingen forstår, skal ingen belemres med. Heri ligger en skjult kritik af latinskolen, og også italiensk, jeg har selv spurgt hende derom, i en nylig lille dagligdagsbegivenhed på Vesterbrogade (Kbh. V) bliver jeg adspurgt om vej af en italiensk turist, som næsten kun talte italiensk, i det samme kommer Ritt forbi og jeg spørger hende i forbifarten om hun taler italiensk, et noget forskrækket ”nej” fik vi. Kanske hun fik Berlusconiassociationer. Men beliggenheden passer sikkert fint med placeringen af hendes (80’er-) landskendte 8-værelseslejlighed, som hun høstede partikammeratlig censur for: hvor ikke alle kan bo, skal ingen (SD) bo. Men den tæller ikke hos SD’ere, trenden blev brudt med RB, ikke med BC & TS. Ikke at jeg selv skal nyde mottoet, men til SD-kredsens ideologigods hører, at jo færre des værre.

Lidt badebilletter til minister-BH kan vel undes, men til (HKH) kronings-(nas)prins von Frederik? Hvorfor, han yder intet andet til fællesskassen og fællesskabet end at indløse billetterne; BH overlod i det mindste sine og entouragets sæder til de lokale korruptionsbilletsælgeres forgodtbefindende. Altså de lokale brasilianere.

Tilføjelse, 14. september 2016: Hertil kommer nu også villaejeren J. Smith-Nielsen, hvis bo er indkøbt til den ydmyge sum af $\approx$ 6,5 mio. kr. i udbud. Det lader dog til at ejendomsmægleren har tørret røvs på JSN, boet er blot på 135 m² med tilhørende frimærkegrund. – Hvorfor stifte bo i Kbh.?

Den stående vittighed iblandt EB's læsere lyder: Ryd forsiden: revolutionen er hér: udbudskrigen. JSN vandt kapitalistkampen ($\approx$ idiotkrigen). Hun overtager nu J.B. Olsens plads i LA.

Billigt bliver det heller ikke, hun kommer til at betale 36.500 kroner årligt i grundskyld, for et ældre hus, der i 2010 blev solgt for 215.000 kroner (og 1,3 mio. kr. i 2009). Og så lige et tip: Johanne: Energimærke F står ikke for liste F, men for utæt som en si, med tilhørende kælderfugt. Og Bjørnsonsvej, hvor huset ligger, står ikke for gammelnorsk økokristendom med hyggelig vinterpejsebrændsel – der stinker af vådt brænde om vinteren i dét kvarter og Valby er i forvejen en af Københavns mest forurenede – og støjende – bydele året rundt, Johannes gammelsortrøde mursten er langt i forvittringsfasen af samme grund. Fundamentet vil måske først krakelere senere end Enhedslistens. I det mindste har JSN i den forstand solidariseret sig med sit partis tabere, hun har skudt penge i noget gammelt lørt.

Når nogen til gengæld siger Ritt, tænker jeg altid kommissærdagbogen, og plagiatisten Tøger Seidenfaden, der ymtede at han til hver en tid ville have gjort det igen, tyvstjålet og kopieret en andens arbejde. Størstedelen af hvad aviserne er fyldt op med er plagieret. I det mindste fik RB æren for eget arbejde – og nu var det ikke engang velskrift ved en 'rigtig' forfatter, størstedelen får aldrig æren for eget arbejde, dét er sygdommen, og burde måske være nok til at indføre 1789-retsafvikling. – Hvad skal vi med plagiatorer, det er lutter gemene tyvetøsede knægte (m/k), der aldrig, som i *aldrig* har bidraget med andet end forstærkningen af andres ulykke; vil nogen genindføre guillotinen? Alle som tilraner sig andres ejendom, værk, delværk, skal til modsvar miste et lem – balancen bør jo genoprettes, ingen ønsker revolte, vel, alle skal yde noget til fællesskabet, her kopisternes kvalifikationer: giv en kropsskærv til fællesskabet – vores *originale* handicappede kunstnere, opfindere og så fremdeles har mere brug for jeres lange fingre og listefødder, det er vejen frem for at også I kan blive originaler. Plagiatpolitiet har talt.

